

middelburg.sp.nl
middelburg@sp.nl
facebook.com/SPMiddelburg
twitter.com/SP_Middelburg

SCHRIFTELIJKE VRAGEN AAN HET COLLEGE
EX ARTIKEL 41 RVO

Datum: 19-2-2015

Aan de voorzitter van de raad.

Onderwerp: Extra administratie en wachtlijsten bij zorginstellingen

Het college wordt verzocht de volgende vraag, vragen mondeling te beantwoorden:

1. Kan het college inzicht geven of er met de inkoop van zorg door gemeenten en de centrale inkoop organisatie onderling afspraken gemaakt zijn over de datum en inhoud van de factuur zodat voorkomen wordt dat zorginstellingen extra tijd kwijt zijn aan boekhoudkundige taken en het geld voor de zorg ook werkelijk zo efficiënt mogelijk uitgegeven wordt aan zorg ipv bureaucratie?
2. Kan het college garanderen dat de wachttijden voor zorg niet oplopen als gevolg van de toename van administratie?
3. Kan het college garanderen dat er geen banen van zorgverleners op de tocht staan omdat de administratie voor gaat en dit meer geld van organisaties vergt?

Toelichting: N.a.v. het onderstaande artikel van 18 februari 2015.

Bezuiniging jeugdzorg: hulpverlener maakt plaats voor boekhouder

Kabinet wilde met decentralisering jeugdzorg meer efficiëntie ... Gevolg: administratie jeugdzorginstellingen puilt uit

Vanaf 1 januari j.l. gaan de gemeenten over de jeugdzorg. Het kabinet dacht hierdoor te kunnen besparen en te kunnen zorgen voor meer efficiëntie. Eén plan, één regisseur, één gezin in plaats van versnipperde zorg, zo was het idee van Rutte II.

Journalist Ingmar Vriesema schetst in NRC Handelsblad nu echter een totaal ander beeld. Doordat de jeugdzorg is gedecentraliseerd, hebben de zorgverleners met zoveel meer administratie te maken, dat ze extra boekhouders in dienst moeten nemen. En dat terwijl ze minder geld ontvangen. De - administratieve - oplossing: meer hulpverleners moeten weg.

In NRC Handelsblad wordt uitgelegd wat de gevolgen zijn van de decentralisatie van de jeugdzorg voor de hulpverleners. Volgens Esther Reinhard, directeur bedrijfsvoering jeugd-ggz-instelling Curium-LUMC, zijn ze nu tien keer zoveel tijd kwijt aan administratie. Allereerst moet namelijk vastgesteld worden welke gemeente de behandeling van het aangemelde kind moet vergoeden. Dan is het hopen dat het kind niet ondertussen verhuist naar een andere gemeente. Ook de contacten met de gemeenten verschillen per geval. NRC legt uit: "De rekening ziet er per jeugdzorgregio anders uit: de één wil het totaalbedrag

uitgesplitst zien in ambulante en klinische, de volgende wil een andere verdeling. De ene regio wil een factuur per maand, de andere per kwartaal."

Daarbij komt ook nog eens dat Curium-LUMC voorheen dankzij voorschotten van de grote zorgverzekeraars de kosten kon dekken, maar nu betalen de gemeenten dat zelf. "Soms in regioverband, soms zelfs afzonderlijk. 'Allemaal kleine beetjes', zegt Reinhard." Maar daar eindigt de papieren rompslomp niet. Ook de klachtenprocedures, de calamiteitsvereisten, de verantwoordingsregimes verschillen per regio. En dan zijn er nog de vele kostenplafonds. Iedere gemeente of regio heeft slechts voor een bepaald bedrag zorg ingekocht. Alles wat boven dat bedrag uitkomt, wordt niet vergoed. Al die tientallen plafonds moeten dan ook nauwkeurig in de gaten worden gehouden en dat vergt extra handen.

Het gevolg: Curium heeft nieuw administratief personeel aan moeten trekken, terwijl het verwacht dit jaar vijf of zes mensen te moeten ontslaan omdat het budget gekrompen is. Dat zullen eerder zorgverleners zijn dan mensen van de administratie. "De zorgadministratie moet op orde zijn. Anders lopen we gewoon geld mis", aldus Reinhard. En minder zorgverleners betekent uiteindelijk langere wachttijden voor de kinderen.

NRC: [Veel meer 'boekhouders' in dienst bij jeugdzorg na hervormingen](#)

Namens de SP fractie,

Petroesjka Sterk